

).

Číslo 60



6. června 2008

ĎÁBLÍK

ELEKTRONICKÝ MĚSÍČNÍK PRO ČLENY A PŘÁTELE SDRUŽENÍ CALLA

Milí čtenáři,

v říjnu 1999 se zrodil zpravodaj Cally Ďáblík a dnes dovršil (první) kopu svých čísel (od února 2005 vychází jako měsíčník). Od původně tištěné podoby přešel – přes přechodné období podvojně – až k dnešní výhradně elektronické podobě. Za těch bezmála devět let se zabýval kopou problémů v oblasti záchrany prostředí, a doufáme, že občas potěšil i veselé kopy mezi námi. V současné době uvažujeme, jak Ďáblík osvěžit na další cestu: zabýváme se myšlenkou několika stálých rubrik, díky nimž by obsah mohl působit sevřenějším dojmem a jež by vám, čtenářům, usnadnily orientaci v (mírně, ale přece) narůstajícím rozsahu. Neboť bez vás by Ďáblík nebyl tím, čím je. Rubriky budeme testovat během letních čísel (prosíme tedy o trochu shovívavosti, než se celá věc zaběhne) a jistě se k nim budou moci vyjádřit i účastníci členské schůze Cally, která se koná v pátek 20. června.

V tomto čísle začínáme energetikou: na jedné straně starý známý ČEZ, na straně druhé malé a střední firmy s požadavky na státní podporu OZE, to vše doprovázeno zprávou o happeningu jihočeských ekonevládek. Velký prostor věnujeme životu na pískovnách, připomínáme jednoho z jihočeských kandidátů na titul Strom roku, vracíme se k jednomu správnému řízení s nadějí (zatím) na šťastný konec, shrnujeme minulý Zelený čtvrtek (věnovaný drůbežím velkochovům) a upozorňujeme na ten příští (o hluku). Vaši pozornosti odkazujeme i zajímavou sovi webkameru a uranovou publikaci a na závěr zmiňujeme jednu filatelistickou lahůdku. Optimismus pro čas letního slunovratu Vám za celou redakci přeje

Tomáš Malina

Dneska jaderné palivo, zítra uhlí

Ministr průmyslu a obchodu Martin Říman navrhuje vládě, aby společnosti ČEZ – která loni vydělala 43 miliard korun čistého – věnovala 1,48 miliardy z kapes daňových poplatníků s tím, že v roce 2010 přidá další 0,7 miliardy. Návrh na zakoupení zásoby čerstvého jaderného paliva na 18 měsíců provozu reaktorů Jaderné elektrárny Dukovany předložil vládě, k projednání zatím ale nedošlo pro nepřítomnost ministra financí, který měl výhrady. Palivo má být zakoupeno Správou státních hmotných rezerv s výhledem, že totéž – ovšem s ještě vyšší cenou – se zopakuje u JE Temelín po roce 2010.



Důvodem tohoto kroku je naše stoprocentní dovozní závislost na jaderném palivu pro české elektrárny. S vynuceným přechodem JE Temelín na palivo od ruské firmy TVEL k roku 2010 nám navíc hrozí i stoprocentní závislost na jediném výrobci z nevypočítatelného regionu.

Zas takový problém by to nemusel být, jenže ČEZ nevyužívá vybudované dvouroční kapacity skladů čerstvého paliva u obou jaderných elektráren. Z důvodů maximalizace zisků pro svůj management přejal systém minimalizace zásob a přechod na systém dodávek palivových prutů rovnou do reaktoru. To by však v případě přerušení dodávek paliva ze strany TVEL či Ruska z důvodů zhoršení politických vztahů, vyčerpané kapacity

ruských závodů na zpracování a obohacování uranu, nebo nějaké havárie, znamenalo krizovou situaci. Detailní technické provedení nukleárního paliva je speciální pro každou jadernou elektrárnu a není proto možné nakoupit jej v případě nutnosti jinde. Každý nový potenciální výrobce by musel nejprve dokončit

vývoj a to včetně částí aktivní zóny reaktoru. Ta by se ke všemu musela vyměnit celá za cenu odhadnutou na zhruba 10-15 miliard korun. V důsledku by došlo nejpozději po půldruhém roce k zastavení provozu všech našich jaderných elektráren.

Tomu chce ministerstvo průmyslu předejít návrhem k výše zmíněnému zařazení zásoby jaderného paliva do státních rezerv za peníze daňových poplatníků. Namísto aby skrze své většinové vlastnictví přinutilo firmu k odpovědné obchodní politice. Paradoxně státem nakoupené palivo bude ve skladech obou jaderných elektráren úplně stejně, jako kdyby je tam zavezl ČEZ sám.

Edvard Sequens

Firmy by rády zákon o zeleném teple

Sedmapadesát českých firem, včetně jihočeských, se na poslance obrátilo společným dopisem, který žádá, aby zavedli nový zákon o podpoře zeleného tepla. Legislativa podle nich rozhybe výstavbu výtopen na biomasu, solárních kolektorů a podobných projektů – a vytvoří nové průmyslové odvětví i tisíce pracovních míst. Chybějící zákonný rámec podle kritiků prozatím zbytečně brzdí odvětví. Ředitelé malých podniků podotýkají, že tři roky starý zákon účinně pomohl rozvoji obnovitelných zdrojů elektřiny. „Podobná legislativa, která by ustanovila koncepční podporu výrobě obnovitelného tepla, však zatím citelně chybí,“ připomínají. „Na tento stav zbytečně doplácí domácnosti, obce, venkov, zemědělci i čeští podnikatelé.“

Mezi signatáři dopisu jsou důležití čeští dodavatelé zelených technologií, například plzeňská společnost Intersekce, firma Tractant Fabri z Kolína nebo JH Solar z Plavska u Stráže nad Nežárkou.



Dubnová studie Hnutí DUHA a sdružení Calla spočetla, že z obnovitelných zdrojů v České republice rozumně vyrábět asi polovinu současné spotřeby tepla. Bylo by to více, než činí kompletní spotřeba dováženého zemního plynu na vytápění. „Žádáme proto poslance a senátory, aby se zasadili o přijetí nového zákona o podpoře výroby energie z obnovitelných zdrojů,“ píše firmy. „Příslušná ministerstva pak žádáme, aby připravila návrh zákona a přijala další opatření na podporu výroby tepla z obnovitelných zdrojů energie.“

Ekologické organizace navrhly nový zákon, který by měl spočívat v pevně a na dostatečně dlouhou dobu stanoveném příplatku ke každému gigajoulu vyrobeného tepla. Vztahoval by se na obecní či podnikové výtopy, kotelny pro bytové domy a podobné zdroje. Zároveň by podle sdružení Calla a Hnutí DUHA stát měl zřídit uživatelsky přátelský dotační program, který s nákupem solárních kolektorů, kotlů na biomasu nebo účinných tepelných čerpadel pomůže domácnostem v rodinných domech. Rozpočet musí činit aspoň miliardu korun ročně. Přitom by nešlo o peníze ze státního rozpočtu, ale od znečišťovatelů. Zákon by zajistil, aby koncem příštího desetiletí mohla mít solární kolektor, moderní kotel na biomasu nebo podobné zařízení každá patnáctá česká domácnost. Většina – 60 % – českých možností energie z obnovitelných zdrojů připadá na výrobu tepla.

Edvard Sequens podle tiskové zprávy vydané s Hnutím DUHA

Kompletní text výzvy poslancům a seznam signatářů: www.hnutiduha.cz/pics/zelene_teplo_firmy.pdf

Sklad vyhořelého jaderného paliva v areálu JE Temelín –příběh bez konce

Jihočeské nevládní organizace Jihočeské matky, Calla, V havarijní zóně JETE a OIŽP uspořádali 7. května dopoledne před budovou Krajského úřadu Jihočeského kraje happening, na kterém upozornily na způsob, jakým se rozhoduje o umístění skladu vyhořelého jaderného paliva v areálu jaderné elektrárny Temelín. Krajský úřad Jihočeského kraje, který je v této věci stavebním úřadem, zahájil územní řízení již v roce 2006, hned po ukončení procesu posuzování vlivu stavby na životní prostředí.

Do povolovacích řízení jsme se zapojili jako řádní účastníci a od samého počátku upozorňovali na zásadní nedostatky, které jak proces EIA, tak i vlastní územní řízení doprovázely. Zástupci zmíněných sdružení jsou přesvědčeni, že dokumentace, která byla i přes výše uvedené nedostatky opakovaně ve stále stejné „kvalitě“ předkládána stavebnímu úřadu k vydání územního rozhodnutí, nemůže být dostatečným podkladem kvalifikované rozhodnutí stavebního úřadu. Stavební úřad však naše připomínky uvedené v odvoláních opakovaně zamítá a 14. dubna 2008 vydal, v pořadí již třetí, územní rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že námítky jednotlivých sdružení opět nebyly stavebním úřadem akceptovány, podala sdružení znovu odvolání k Ministerstvu pro místní rozvoj.

Stavební úřad požaduje, aby dokumentace pro následné stavební řízení řešila např. umělé osvětlení haly skladu či prostorové řešení WC pro zaměstnance. To je samozřejmě nutné, na druhé straně však považujeme za absurdní, že se stavební úřad nezabývá vyhodnocením rizik spojených s pádem velkého dopravního letounu na budovu skladu. V projektové dokumentaci nejsou popsány konkrétní typy předpokládaných skladovacích kontejnerů, které na rozdíl od budovy skladu tvoří bariéru proti úniku radioaktivních látek do okolí. Jenže v řízení je posuzována právě jen ta hala. Nikde také nebylo věrohodně zodpovězeno, jak bude moci být bezpečně, bez vlivů na životní prostředí, provozován sklad vyhořelého jaderného paliva v případě dřívějšího ukončení provozu JE Temelín. To by totiž případné netěsné kontejnery nebylo možno přeložit v JETE, ale musely by se patrně převézt jinam.

Nechceme povolovací proces zdržovat, jak je nám často jadernou lobby podsouváno. Chceme jen, aby řízení ve věci umístění skladu vyhořelého jaderného paliva probíhalo seriózně a objektivně.

Ze společné tiskové zprávy pořádajících sdružení Edvard Sequens



Závěry odborného semináře „Obnova těžbou narušených území a legislativa“

O odborném semináři, který Calla uspořádala ve spolupráci s MŽP ČR v Praze 14. dubna tohoto roku, již Ďáblík informoval. Jeho výstupem se mimo jiné staly závěry, které na základě závěrečné diskuse zformulovali Karel Prach (Přírodovědecká fakulta JU & Botanický ústav AV ČR), Miroslav Hátle (Správa CHKO Třeboňsko) a Jiří Řehounek (Calla). Závěry byly počátkem května odeslány spolu s bližším vysvětlením problematiky vedení ministerstev životního prostředí, zemědělství a průmyslu a obchodu. Čtenářům Ďáblíku nyní předkládáme závěry semináře v plném znění:

„Účastníci semináře se shodli na tom, že na základě dosavadních vědeckých poznatků má převážná část těžbou narušených ploch potenciál obnovit se cestou spontánní sukcese. Ta většinou vede k přírodě bližším ekosystémům, než technické rekultivace. Spontánní sukcese, ať zcela nerušená, nebo mírně usměrňovaná, by tudíž měla být všeobecně přijata jako rovnocenná alternativa k dosud převládajícím technickým rekultivacím a být považována za jeden ze způsobů rekultivace narušených území. Za přijatelný současný podíl ponechaný spontánní sukcesí a dalším přírodě blízkým formám obnovy těžbou narušených území lze považovat 20% z rozlohy ploch určených k rekultivaci.

Účastníci semináře vyzývají příslušné odbory Ministerstva životního prostředí ČR, Ministerstva zemědělství ČR a Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, aby se snažili tuto skutečnost promítnout do vnitřních předpisů, resortních metodik a doporučení a pokud možno i do obecně závazných právních předpisů. Považujeme za důležité, aby byla z tohoto pohledu zpracována důkladná právní analýza všech relevantních zákonů a podzákoných norem v oblasti těžby nerostných surovin a rašeliny, ochrany zemědělského půdního fondu, ochrany lesa a ochrany přírody a krajiny. Právní předpisy je nutné vzájemně sladit a novelizovat tak, aby se v praxi zvýšily možnosti zákonem podloženého a oproti jiným způsobům neznevýhodněného uplatnění přírodě blízkých forem obnovy území narušeného těžbou surovin.

Kromě zvýšení biologické diverzity a celkové přírodní hodnoty obnovovaných území může tento přístup významně přispět také k úspoře finančních prostředků z veřejných zdrojů.“

Obrana ve správních řízeních není vždy beznadějná

Smutnou zkušeností spojenou s průběhem správních řízení bývá většinou téměř nicotná šance ubránit práva účastníků dotčených prosazovaným záměrem nebo stavbou.

Nový stavební zákon tuto situaci navíc dotčeným vlastníkům (o občanských sdruženích) ani nemluvě, nijak neulehčuje. Přitom lze ve většině případů mluvit o základním ústavním právu vlastníka na ochranu vlastnického práva, jakožto i práva na příznivé životní prostředí, které jsou však právě ve správních řízeních často opomíjeny. Přesto existují příklady z praxe, které dosvědčují, že úsilí o prosazení svých práv před správními úřady, nemusí být vždy zcela marné.

Takovým příkladem je i úspěch ve věci několika obyvatel Křemže, kterým před okny, bez toho, aniž by byli o čemkoli informováni, vyrostla obrovská hala - sklad stavebního materiálu. Nejen, že tímto bylo nezákonně porušeno vlastnické a jiná věcná práva sousedních vlastníků včetně snížení hodnoty jejich nemovitostí, ale citelně bylo přitom navíc zasaženo do krajinného rázu krajiny v CHKO Blanský les. V současné době již hala stojí a jediná přístupová cesta, která nebyla současně s navýšením nároků na dopravní infrastrukturu nijak upravována, je nyní ničena neustálým provozem těžké stavební techniky stavebníka.



Na základě procesně-právní pomoci Calla bylo dosaženo prozatím toho, že Krajský úřad Jihočeského kraje akceptoval návrh na na přezkumné řízení ve věci, předchozí řízení zároveň označil úřad za zmatečné a procesně vadné a z toho důvodu, že tyto vady a zmatečnost rozhodnutí zjevně převažují nad právy nabytými v dobré víře, předmětné rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení zrušil. Celou věc tedy vrátil krajský úřad obecnímu stavebnímu úřadu k novému projednání. Sice není ani zdaleka jisté, zda se podaří účastníkům dosáhnout odstranění stavby, nicméně vzdávat se je ještě předčasné.

Pavla Matějková

Exkurze ukázala možnosti přírodě blízké obnovy pískoven

V pondělí 26. května uspořádala Calla ve spolupráci se Správou CHKO Třeboňsko terénní exkurzi „Biologická obnova štěrkopískoven v praxi“. Zúčastnilo se jí 37 zájemců z úřadů veřejné správy, těžebních firem a nevládních organizací, a to i ze vzdálených míst ČR (Ostrava, Otrokovice, Ústí n. L. nebo Mělník). Cílem exkurze bylo ukázat konkrétní příklady k přírodě šetrné obnovy území narušeného těžbou štěrkopísku. Lektory byli Miroslav Hátle (Správa CHKO Třeboňsko), Pavel Klimeš (Hanson ČR, a. s.) a Jiří Řehounek (Calla). Lektorský tým ještě doplňovala posádka doprovodného vozidla ze Správy CHKO Třeboňsko ve složení Josef Hlásek, Jan Ševčík, Hana Chobotská a Ladislav Rektoris.

Účastníci exkurze se zastavili celkem na pěti pískovnách v CHKO Třeboňsko. První z nich byla malá lesní pískovna Lesů ČR u obce Cep. Probíhá zde občasná těžba, která je usměrňována Správou CHKO



Třeboňsko. Výsledkem je mozaika rozmanitých biotopů s výskytem řady chráněných živočichů a rostlin. Na první pohled upoutají návštěvníka na dně pískovny stovky rosnatek okrouhlostých, které zde ovšem nejsou jedinou botanickou zajímavostí. V tůňkách se daří obojživelníkům včetně tří druhů čolků, které si účastníci mohli na místě prohlédnout v akváriu připraveném pracovníky Správy CHKO.

Druhou zastávkou byl dobývací prostor Cep II, kde se Správě CHKO podařilo prosadit obnovu pobřežní části pískovny s pomocí spontánní sukcese (samovolného vývoje). Přestože platný plán rekultivace z doby dávno

minulé počítal s úplným zalesněním nezatopených partií pískovny borovicí, povedlo se nakonec zachovat až 50 metrů široký pás. Ten byl navíc rozčleněn řadou zálivů, poloostrovů a ostrůvků. Podobnou formu obnovy jsme viděli i na části dobývacího prostoru Cep I, kde vzniká těmto způsobem dokonce nové biocentrum.

Tradiční zastávkou našich „pískovnových“ exkurzí se již pomalu stává Přírodní památka Pískovna u Dračice, která je téměř „výkladní skříní“ Třeboňska. Také tentokrát zdejší mokřady, písčiny a sklaní výchozy neklamaly. Kromě povídání o historii lokality a jejím managementu jsme mohli pozorovat i řadu jejích zajímavých obyvatel, např. ropuchu krátkonohou, rosničku zelenou, cvrčka polního aj. V okolí byla navíc k vidění poměrně zdařilá zemědělská rekultivace dobývacího prostoru Rapšach na pastviny. Na přání účastníků jsme ještě nakonec neplánovaně shlédli pláže u pískovny Tušť jako příklad rekultivace pro rekreační využití. I na těchto plážích můžeme najít ohrožené pískomilné rostliny, jako je např. nahoprutka písečná.



Z ohlasů na exkurzi a vyplněných dotazníků většiny účastníků soudíme, že tahle akce nebyla docela marná. Pokud se chcete na některá místa exkurze podívat alespoň zprostředkovaně, můžete si (pravděpodobně) v pátek 13. 6. naladit program ČT 2. Pořad Přidej se! bude tentokrát věnován ochraně a obnově jihočeských pískoven.

Jiří Řehounek

Eroze svahů, sex a bigamie

Napsal jsem tiskovou zprávu. Přesněji řečeno: S pomocí tří kolegů, kteří se (podobně jako já) zabývají ochranou břehulí říčních, jsme se stavili tiskovou zprávu o tom, jak těmto drobným ptáčkům pomáhá Calla a jindřichohradecké občanské sdružení Hamerský potok. Jmenovala se „Břehule říční se vrátily ze svých zimovišť“.

Zpráva byla rozeslána médiím a – nic. Přesněji řečeno: V rubrice tiskové zprávy ji zveřejnil Ekolist a ještě dvě podobně naladěná internetová periodika. V čem to vězí? Byla tisková zpráva špatně napsaná? Nesrozumitelná? Příliš odborná? Nudná?

Politici často ochráncům přírody vyčítají, že jen pořád proti něčemu protestují. A mediální obraz ochrany přírody je skutečně takový. Média (alespoň ta, kterým jde o náklad) chtějí psát o problémech, skandálech a střetech. Nechci jim to vyčítat – to bych se dostal na úroveň oněch politiků. Dělají jen svou práci.

Ještě na studiích v Olomouci mi jeden začínající novinový redaktor navrhoval, zda bychom místo ochrany sov nechtěli udělat demonstraci před McDonalidem. To by byl, panečku, pořádný „otvírák“! Asi jsem ho zklamal, protože jsem i nadále vydávala tiskové zprávy o zcela nezajímavých tématech, která jsou vhodná leda tak na šestou stránku, když zbude místo. Dotyčný redaktor dnes dělá reportéra jedné celoplošné televize.

Takže jak to udělat, aby média tiskla i zcela nekontroverzní tiskové zprávy o ochraně břehulí? Příště asi trochu změním název. Co třeba: „Břehule – eroze svahů, sex a bigamie“ nebo „Kolonie v Třebči – krvavé útoky ostřížů“, případně „Ekologové mrhají penězi za strhávání stěn v pískovnách“?

Jiří Řehounek

Římovská „Gurreho lípa“ kandidátem na Strom roku 2008

Calla spolu s Římskokatolickou farností Římov a obcí Římov podala návrh na „kandidáta“ soutěže „STROM ROKU“ pořádanou Nadací partnerství (<http://www.nadacepartnerstvi.cz/p-12453>). Je jím tzv. Gurreho lípa, téměř 700 let stará, která se nachází v areálu poutního místa Kostela Sv. Ducha s Loretou v Římově. Strom je význačný nejen svým mimořádným vzrůstem a vitalitou, ale také svou historií. V neposlední řadě je význačná i tím, že byla zapsána do Guinnessovy knihy rekordů poté, kdy se do jejího dutého kmene vtěsnilo „5 fotbalových družstev“. Výsledky soutěže budou známy na podzim tohoto roku.

Pavla Matějková

Břehule se mají kam vrátit – zatím

Na přelomu dubna a května přiletěly ze svých afrických zimovišť břehule. Díky činnosti Cally a občanského sdružení Hamerský potok z Jindřichova Hradce i díky osvědčenosti některých pracovníků veřejné správy a těžebních firem našly i letos na jihu Čech upravené hnízdní stěny.

Díky peněžním darům několika příznivců Cally jsme mohli i letos upravit hnízdní stěnu v Třebči, kde existuje jedna z největších jihočeských kolonií. Hamerský potok se zaměřil na Jindřichohradecko. Na vlastní oči jsem se už přesvědčil, že nová hnízdní stěna v Přírodní památce Pískovna na cvičišti se břehulím zamlouvá. Další nová hnízdní stěna vznikla z iniciativy osvědčeného těžaře v pískovně v Nakolicích a je již také obsazena břehulemi. A ve výčtu by se dalo pokračovat.

S břehulemi se už počítá i v rozhodovacích procesech. V právě probíhajícím procesu EIA na těžbu štěrkopísku u Stráže nad Nežárkou je jako jedna z podmínek souhlasného stanoviska navrženo vytvoření hnízdiště pro břehule. Najdou se však i opačné případy.

Calla se nyní účastní procesu EIA na těžbu štěrkopísku o osady Čavyně nedaleko Vodňan. Co se týče břehulí, jedná se o zemi zaslíbenou. V minulosti hnízdily v okolí hned na několika místech a je tedy nasnadě, že zahnízdí i v Čavyni. Okolní kolonie zanikly po ukončení těžby v důsledku sesunutí stěn nebo tvrnutí písku v nich. Vypracovali jsme společně s odborníkem na břehule Petrem Henebergem připomínky, v nichž jsme navrhli možnosti ochrany břehulí v budoucí pískovně.

K našemu velkému překvapení se připomínky (nejen ty k hnízdění břehulí) setkaly s doslova zuřivým odporem zpracovatelky posudku, která by měla být (čistě teoreticky) nezávislým odborníkem vyjadřujícím se k dokumentaci placené investorem i všem připomínkám. Vrcholem její osobně laděné argumentace byl návrh pro investora (!), že by mohl břehule na jaře plašit (např. s pomocí sokolníků), aby v pískovně nezahnízdily. To je pochopitelně v rozporu se zákonem o ochraně přírody a krajiny, který jakékoli rušení zvláště chráněných druhů zapovídá.

O vývoji procesu EIA vás v Ďáblíku budeme informovat. Naštěstí většina zpráv, které se břehulí týkají, je poněkud veselejších. Nelze však usínat na vavřínech. Počet hnízdních lokalit břehulí se v jižních Čechách mnoho let výrazně snižoval. Zatím se daří spíše jen zastavit pokles jejich stavů.

Jiří Řehounek

Kdepak ty, ptáčku, hnízdo máš?

Milí odběratelé Ďáblíku, jistě jste si všimli, že se v poslední době zatepluje stále více panelových domů. tato jistě chvályhodná činnost s sebou však přináší i negativa. Jedním z nich je úbytek hnízdních možností pro rorýse a úkrytů pro netopýry. Třeba v Českých Budějovicích už je opravena více než polovina paneláků a větrací otvory, v nichž rorýsi hnízdili, jsou zaslepeny. Pokud byste chtěli rorýsům jednoduše pomoci, dívejte se kolem sebe. Radek Lučan z Přírodovědecké fakulty JU sbírá informace o domech, ve kterých rorýsi hnízdí a předává je úřadům. Stačí mu poslat jen adresu paneláku, kam rorýsi zaletují (nápadné je to zvláště večer). Adresa je rlucan@centrum.cz. Děkujeme i za rorýse.

Jiří Řehounek

Zvířata na netu – aktuálně

V současnosti jedním z nejatraktivnějších zvířecích webů je určitě <http://www.yotiva.tv/Video.aspx?Id=33>. Provozuje jej ZOO Brno, která už svým příznivcům zprostředkovala přímý přenos z pavilonu ledních medvědů. Tento druhý přímý přenos nabízí pohled do budky divokého páru sov pálených. Budka je umístěna v zemědělském objektu asi 20 km od Brna a má vestavěnou kameru s infračerveným světlem, které sovy neruší.

Zájemci mohli postupně sledovat kladení pěti vajec, vytrvalé zahřívání samičkou a 20. května klubání prvního mláděte. Poslední, páté mládě, se na svět vylíhlo 30. května. Nyní už v budce můžete sledovat hemžení pěti malých „marťánků“ (mláďata mají zatím do podoby svých rodičů dost daleko) a neustále dohlížející matku. Sameček vytrvale zásobuje samici hraboši polními, přinesl i myš domácí a myšici. Po předání potravy dochází většinou ke krátkému páření. Určitě si nenechte možnost sledovat dění v budce ujít, o životě sov pálených se tak totiž dozvíte mnohem víc, než z kdejaké knihy. *Jana Sequensová*



Jede, jede poštovský panáček...

Stejně jako tuto lidovou píseň vytěsnily různé proudy moderních hudebních žánrů, ke kterým můžeme mít menší či větší výhrady, tradiční dopisy nahrazují emaily a esemesky. Nostalgicky a samozřejmě i s citovou vazbou k filatelii vzpomínám na doby, kdy jsem nedočkavě vyhlížel listonoše a netrpělivě a opatrně otevíral dopis přinášející milé i nemilé zprávy. Dnes doručuje zřízenec České pošty většinou reklamní letáky a složeny. Svou vinu na skutečnosti, že si lidé přestali psát má samozřejmě i Česká pošta. Známkou 60 haléřů naleznete dnes pouze ve filatelistických sbírkách a pokud se již odhodláte napsat dopis nebo poslat přání svým známým, musíte „olíznout“ minimálně desetikorunovou známku. Přesto využívám této příležitosti a přimlouvám se za psané slovo, a to nejen z výše uvedených filatelistických choutek.



Československá i česká poštovní známka má ve světě své dobré jméno a graficky patří tato malá umělecká dílka k uznávaným již devadesát let. O tom, že si občas stojí za to prohlédnout poštovní známku zblízka svědčí čtyři známky vydané v těchto dnech ve formě aršíku, který lze ale také rozdělit na jednotlivé známky a využít k zaplacení potřebného poštovního. Graficky vydařený aršík přibližuje přírodu CHKO Třeboňsko což uvítají nejen filatelisté, ale i ochránci přírody a i ostatní veřejnost se takto může seznámit s její unikátní přírodou zasluhují nejen pozornost, ale stálou ochranu. Navíc je ke každé známce vydaná obálka prvního dne s příležitostným razítkem poštovních úřadů Třeboň, Lomnice nad Lužnicí, Suchdol nad Lužnicí a Chlum u Třeboně. Takže několik slov k námětu a hurá na poštu koupit známky, které potěší. A nezapomeňte. Pište!

Třeboňsko, původně monotónní bažinatý kraj jižních Čech, získalo svou rozmanitost především výstavbou rozsáhlých rybníčních sítí, započatou již v 16. století. Dnes harmonické střídání vodní a zemědělské plochy s typickým osídlením i lesními porosty je mezinárodně významným územím z hlediska ornitologického. Vyskytuje se tu mnoho druhů zpěvného ptactva a většina našich vodních i bažinných ptáků, např. volavka bílá i popelavá, dravý moták pochop, opět zde zahnízil orel mořský. Významnou součástí třeboňské flóry jsou hrázové porosty mohutných dubů a velmi cenná varianta borovice třeboňské. Specifickou květenou mají písčité přesypy, rašeliniště, mokřadní louky i rybníky a tůně s lekníny, stulíky, bublinatkami či rdesty. Žijí zde rozmanité druhy hmyzu, obojživelníků, asi dvacet pět druhů ryb, několik párů vydry říční i znovu usazený bobr evropský. K nejcennějším maloplošným chráněným lokalitám patří Červené blato, Stará řeka, Velký a Malý Tisý, Novořecké močály, Meandry Lužnice a další. Chráněnou krajinnou oblastí bylo Třeboňsko vyhlášeno v r. 1979 na ploše 700 km² v ploché rybníční pánvi, kterou protéká řeka Lužnice. Biosférickou rezervací UNESCO byla tato oblast prohlášena již v r. 1977.

Vladimír Molek

Kde jsou ti brojleři?

Ve čtvrtek 16.5.2008 proběhla v galerii Měsíc ve dne v Českých Budějovicích přednáška Martina Hyt'hy, který vede kampaň ekologického sdružení Děti Země týkající se velkochovů hospodářských zvířat. Děti Země se jako jediná nevládní nezisková organizace v České republice systematicky zabývá konkrétními kauzami výstavby či provozu velkochovů, monitorují dodržování platných zákonů a vyhlášek a snaží se prosazovat opatření, která by alespoň částečně zlepšila život zvířat.

Účastníkům byl nejprve promítnut krátký sestřih z filmu *Náš denní chléb* (Unser täglich Brot, Německo/Rakousko, 2005, 92 min., r. Nikolaus Geyrhalter) zaměřený především na unikátní záběry z velkochovů. Následovala zhruba tříčtvrtěhodinová přednáška Martina Hyt'hy s prezentací o velkochovech drůbeže a prasat. Jedná se totiž o zvířata chovaná průmyslovým způsobem nejčastěji a v největších počtech, přičemž jejich životní podmínky jsou zdaleka nejhorší.

Přednáška se zabývala různými způsoby ustájení nosnic, kde téměř ve všech ekonomicky vyspělých zemích dominují klecové velkochovy, jež se vyznačují nejen levnou a výdělečnou produkcí vajec, ale i zoufalými životními podmínkami slepic. Naprosté minimum produkce pak pochází z chovů na podestýlce (které jsou rovněž kontroverzní) nebo z biochovů, v nichž se zvířata mají ze všech druhů ustájení zdaleka nejlépe.

Dalším tématem byly velkochovy brojlerů, tedy kuřat vyšlechtěných pro výrobu masa. Ti právě vinou přešlechtění a dále příliš vysoké hustoty zvířat v halách trpí řadou bolestivých zdravotních problémů. V závěru byly probány i základní problémy ve velkochovech prasat spočívající zejména v necitlivých chirurgických zákrocích bez umrtvení a nevhodných podmínkách ustájení zvířat - prasnice bývají uvězněné v porodních boxech, prasata ve výkrmu jsou pak umístěna na nevhodných železobetonových roštech bez možnosti uspokojit přirozené životní potřeby.

V rámci závěrečného zhodnocení byly popsány různé možnosti, jaký osobní přístup lze k problematice velkochovů zaujmout a nechyběly ani základní informace o průběhu kampaně Děti Země. Kromě nezbytné diskuse a zodpovídání dotazů pak byla součástí programu i „tipovací“ soutěž s otázkou, kolik vajec se každý rok vyrobí ve velkochovech na celém světě. Výherkyně, která se svým tipem nejvíce přiblížila správnému číslu, obdržela jako pozornost balíček rostlinných potravin.

Martin Hyt'ha, Děti Země

Kde jsou ti diváci?

Minulý Zelený čtvrtek neměl tak docela tradiční téma. Pod názvem „Kde jsou ti brojleři?“ se skrývala přednáška a beseda s Martinem Hyt'hou z Děti Země, který mluvil o podmínkách ve velkochovech drůbeže a prasat. Zajímavé povídání doplnil Martin sestřihem z filmu *Náš denní chléb*, který ukazuje bez příkras dnešní zemědělství a potravinářský průmysl.

Bohužel se ukázalo, že českobudějovickou veřejnost (a ani „ekologickou“ komunitu) téma nepřitáhlo. Lze to jistě přičíst na vrub slunečnému květnovému odpolední, které lákalo spíše k procházkám v přírodě nebo práci na zahrádce. Ale není v tom něco hlubšího? Opravdu chceme (alespoň my, „masožrouti“) vidět, jak se maso dostává na naše talíře? Chce se nám přemýšlet nad osudem nosnic, které žijí na ploše menší, než je papír formátu A4? Zajímá nás osud přešlechtěných brojlerů, které už jako kuřátka třídí na pásu jako v třídírně odpadů? Neznechutil by nám pohled do interiéru velkochovu nosnic nebo masokombinátu nedělní oběd?

A je to ještě vůbec zemědělství, jehož cílem je kromě jiného rozumně hospodařit v krajině? Obrovské haly se sporým triadvacetihodinovým osvětlením nejenže krajině nic nepřinášejí, ale ještě ji hyzdí, produkují odpad, znečišťují ovzduší a vytvářejí živým tvorům nesnesitelné podmínky pro život. A proč interiéry masokombinátů mnohdy připomínají spíše ocelárnu, než potravinářský provoz?

Samé nesnadné otázky. Škoda že tak málo českobudějovických občanů si je v horkém květnovém odpolední chtělo pokládat a promýšlet na ně odpovědi. Čtenářům *Ďáblíku* alespoň předkládáme k přečtení krátký článek autora přednášky Martina Hyt'hy a odkazujeme je též na web <http://detizeme.cz/zvirata>.

Jiří Řehounek

Když dva dělají totéž –

– **výsledek nemusí být stejný.** V Čechách i v Rakousku jsou „odpady“. Pan Petr Drahoš ze sdružení Calla mi umožnil účast na exkurzi „Obecní odpady – inspirace od sousedů“, kterou popsal v internetovém časopisu Dáblík.

Jsem členem nestátní a neziskové organizace CZ Biom – České sdružení pro biomasu, jehož posláním je vytváření podmínek pro rozvoj využívání biomasy, bioplynu a podpora materiálového využití bioodpadů v ČR. Jsem občanem města Lišova u Českých Budějovic, o kterém se dříve vědělo jako o městu truhlářů. Nyní, dle mého názoru, je Lišov více mediálně znám skládkou komunálního odpadu, odporem proti změnám a novinovými články typu - „Malý Temelín“ ve městě Lišovšti nechtějí.

Na exkurzi byl velký zájem starostů a úředníků o předávané informace. Mne zarazila jejich častá argumentace: „To u nás nejde“. Tyto názory nesdílím a zamýšlím se, proč výsledky v naší dospělé (19 let) demokratické společnosti se tak odlišují od sousedů. Největší překážku spatřuji v lidském faktoru. Odpor ke změnám je vcelku přirozeným jevem. Je důležité identifikovat důvody odporu a potom zvolit vhodnou formu vysvětlování a motivace pro jeho překonání. Důvody odporu jednotlivce nebo skupiny spatřuji:

- v úzkých vlastních zájmech,
- v nepochopení a nedostatku důvěry,
- v odlišném hodnocení situace
- v nízké snášenlivosti změny.

Každá změna vyžaduje silného lídra – osobnost, která pro změnu nadchne ty, kteří ji budou provádět. Je na každém z nás jak ke změnám přistoupíme.

Po exkurzi mohu konstatovat, že kompostárna v Čechách i v Rakousku páchne stejně. V Čechách je zatím výsledný produkt z kompostárny spalován a v Rakousku je produkt prodáván jako hodnotné hnojivo. Navštívená rakouská bioplynová stanice se neprojevovala žádným hlukem ani zápachem a přímo řešila podnikání dvou mladých rakouských zemědělců, včetně dalších zemědělců, kteří dodávají druhou polovinu spotřebované biomasy. Zaujal mne sběrný dvůr, kde se třídí asi 40 druhů odpadů. Celému tomuto Rakouskému regionálnímu projektu předcházelo naplnění a uzavření skládky odpadů v roce 1990. Projekt v současné době plně slouží pro 22 644 domácností. „Uvedení občanů do pohybu“ a podpora odpovědnosti občanů byla provedena formou více jak 100 veřejných jednání. Výsledkem projektu bylo vytvoření nových pracovních míst, podpora zemědělců, malé dopravní zatížení, žádné drahé technologie a tím i nižší tlak na veřejné rozpočty. Občané mají nižší poplatky než v jiných regionech.

Zhruba ve stejné době (od roku 1990) byla lišovské radnici a úředníkům předkládána tato řešení: spalovna, třídírna a kompostárna, skládka s kogenerační jednotkou na skládkový plyn. V současné době je lišovská skládka naplněna a uzavřena.

Ing. Jan Chmel

Komunisti, fašisti a škůdci lidstva

Pokud se nějakou dobu pohybujete v prostředí nevládních organizací, které se zabývají ochranou přírody, určitě jste si to už o sobě někdy přečetli. Mohl to být obhroublejší výplod anonymního pisatele na internetovém diskusním fóru, nebo poněkud sofistikovanější útok v článku či knize Václava Klause (tímto čelným ekologobijcem se však dnes zabývat nebudu).

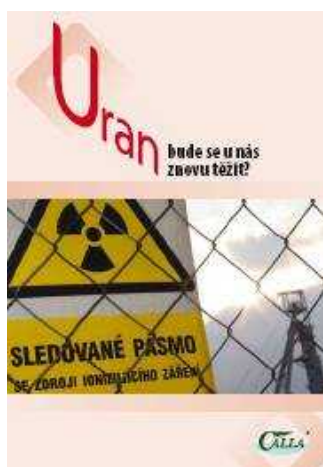
Podstatou sdělení v anonymních fórech bývá, že ekologové/ekologisté/ochránci přírody (vhodnou variantu vybírá autor dle svého uvážení) jsou největší nepřátelé lidstva. Jsme pak (opět dle uvážení autora) označeni za komunisty, fašisty, teroristy nebo s nimi pouze srovnáváni, aby mohl srovnávající posléze konstatovat, že jsme ještě horší a nebezpečnější, posílání na Sibiř, do lágru či do rekta a jiných tělesných otvorů, popřípadě synonymizování s rozmanitými živočichy nebo lidskými orgány.

Musím přiznat, že mi to vadí. Od přírody jsem docela kompromisní tvor a pouštím se do diskusí i s lidmi, s nimiž mne rozděluje téměř vše (včetně Svědků Jehovových). Nevadí mi to však tolik, abych se ochranou přírody přestal zabývat (a taky jsem nikdy nebyl tak „slavný“, aby mi chodily anonymy vyhrožující smrtí). Dnes platí, že ne papír, ale obrazovka počítače snese vše. Zajímavé přitom je, že nás často pisatelé jedním dechem označí za komunisty/fašisty a vzápětí navrhnou nás pozavírat, mučit nebo popravit obzvláště bolestivým způsobem.

Na závěr mi dovoluje, abych nastínil jeden ze způsobů, jak na podobná vyjádření reagovat. Na konci loňského roku přišel do internetové poradny Cally anonymní e-mail výše naznačeného druhu. Přisprostlý byl ovšem pouze mírně, takže jsem se rozhodl na něj reagovat. Slušně jsem pisateli vysvětlil svůj postoj ke sporným případům, na které poukázal, poděkoval mu za zájem o služby naší ekoporadny a popřál hezký nový rok. K překvapení kolegů přišla po několika dnech podepsaná (!) omluva od autora anonymu. No nestálo to za těch pár minut času?

Jiří Řehounek

EDIČNÍ ČINNOST



O českém uranu

Calla vydala na konci května informační materiál: **Uran – Bude se u nás těžit?** Jedná se o ojedinelou brožurku formátu A5 s barevnými fotografiemi Václava Vašků. Brožurka pojednává o historii, enviromentálních dopadech i současné situaci těžby uranu v České republice. Právnická část spolu s přehledem doporučené literatury a kontakty je určena obyvatelům lokalit ohrožených těžbou uranu. Za podporu vydání brožurky děkujeme Nadaci Partnerství.

Autoři publikace jsou: Michal Bernard, Hana Gabrielová, Jaroslav Klusák, Karel Polanecký, Dalibor Stráský, Václav Vašků. Na vyžádání Vám brožurku můžeme poslat za úhradu poštovního a balného ve výši 20 Kč.

Hana Gabrielová

PŘIPRAVUJEME

Úspory v průmyslu završí trilogii

Konferenční sál Zastoupení Evropské komise v ČR v Pražské Jungmannově ulici byl svědkem již dvou seminářů, na nichž se menší či větší mírou podílela Calla. První se věnoval úsporám energie v budovách, druhý potenciálu tepla z obnovitelných zdrojů energie Trojici završí seminář „Možnosti energetické efektivnosti v průmyslu“, který se uskuteční 17. června, od 9.30 do 12.35 hod. opět na stejném místě. Seminář pořádá Hnutí DUHA ve spolupráci s Callou, Centrem pro dopravu a energetiku pod záštitou a za podpory Evropské komise a Greenpeace ČR.

Na semináři budou prezentovány dvě nové studie – potenciál úspor energie v průmyslu (zpracoval EkoWATT) a možnosti decentralizované výroby tepla a elektřiny (vypracoval CityPlan). S příspěvkem „Ekonomika v zasetí vysokých cen energií“ na akci vystoupí také Pavel Sobíšek, hlavní ekonom UniCredit Bank a Petter Solding ze švédského institutu pro výzkum a vývoj ve slévárenství představí cestu švédského slévárenského průmyslu na cestě k energeticky méně náročné výrobě. Tlumočení z/do anglického jazyka bude zajištěno. Vstup je zdarma. Více informací o akci se dozvíte na našich stránkách www.calla.cz.

Edvard Sequens

Pozvánky na akce

Zelený čtvrtek:

Hluk a naše životy

s JUDr. Michalem Bernardem

právníkem Ekologického právního servisu, neziskové organizace, jenž prosazuje veřejné zájmy

O hluku, který ovlivňuje náš život, o metodách jak lze tento negativní vliv eliminovat či jak se bránit, proti lidem, organizacím, kteří nás takto ovlivňují.

Čtvrtek 19. června 2008 od 17 hod v galerii Měsíc ve dne, Nová ul.3, České Budějovice.

Více informací:

Rosa – společnost pro ekologické informace a aktivity, Senovážné nám. 9,
České Budějovice, tel.: 387 432 030, rosa@rosacb.cz, <http://www.rosacb.cz>

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, Fráni Šrámka 35, České Budějovice
tel.: 387 310 166, calla@calla.cz, <http://www.calla.cz>

Akce a program je podpořena z prostředků Magistrátu města České Budějovice. Koná se též v rámci grantu z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci Finančního mechanismu EHP a Norského finančního mechanismu prostřednictvím Nadace rozvoje občanské společnosti.

Příště: 18. 9. 2008 v 17.00 hod. – Jídlo zblízka

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí a Blatské muzeum v Soběslavi

Vás zvou na celodenní exkurzi

PŘÍRODA VESELSKÝCH PÍSKOVEN

Exkurze se koná v **neděli 29. června 2008**. Sraz účastníků je v **9.15** ve Veselí nad Lužnicí **na parkovišti u Veselských pískoven** (cca 2 km jihovýchodně od veselského náměstí – odtud po silničce směr Hamr a Val, z níž se asi 500 m za železniční tratí odbočí vpravo k pískovněm. Vedou botanik RNDr. Daniel Abazid (Blatské muzeum) a zoolog RNDr. Jiří Řehounek (Calla).

CENTRUM VERONICA HOSTĚTÍN | modelové ekologické projekty pro venkov
Základní organizace Českého svazu ochránců přírody Veronica
Hostětín 86 | 687 71 Bojkovice | tel. +420 572 641 855
hostetin@veronica.cz | www.hostetin.veronica.cz

Letní škola udržitelného rozvoje

9.–13. června 2008 | Hostětín

Místní výroba a místní spotřeba

Letní škola představuje účastníkům koncept udržitelného rozvoje, ale zejména jeho metody, nástroje a konkrétní projekty.

Akce je určena pracovníkům neziskových organizací, veřejné správy, studentům vysokých škol a dalším zájemcům.

Přihlášku a bližší informace naleznete na

<http://hostetin.veronica.cz/pozvanky.php?item=123#it123>

**Kontaktní osoba: Hana Němcová, hana.nemcova@veronica.cz,
572 630 670, www.hostetin.veronica.cz**

Pozvánka do Chadimova mlýna sobota 28.6. – neděle 29. 6. 2008

Každý rok zde o.s. Na dobrých cestách pořádá speciální akci v rámci Festivalu řemesel a vyznání. Tato akce probíhá od Jindřichova Hradce po Slavonice a její celý program je na stránkách sdružení: www.nadobrychcestach.cz V roce 2005 ve mlýně přednášel mlynářský krajánek Karel Boček z Unhoště o mlynářství, v roce 2006 Mgr. Miroslav Kolka o mlýnech na Bělečském potoce. Letošní program bude zajímavý hlavně pro příznivce větrných mlýnů.

DOVOLENÁ V PASIVNÍM DOMĚ (tj. dům, který pro svůj provoz potřebuje minimum energie) S PROGRAMEM PRO DĚTI

4.8. – 8.8.2008 | Hostětín

Ekologické vzdělávací Centrum Veronica Hostětín (ZL kraj) Vás zve na dovolenou do malebné krajiny Bílých Karpat, do malé vesničky Hostětín, která je proslavená svými ekologickými projekty.

CO VÁS ČEKÁ?

Atraktivní a zajímavá dovolená, která bude kombinací lektorovaných a individuálních aktivit. Pro Vaše děti bude na 3 hod denně připraven volitelný program, zbytek dne může Vaše rodina trávit společně při výletech a cestách za poznáním kraje.

UBYTOVÁNÍ

Bydlet budete v moderním a jedinečném nově postaveném **energeticky úsporném, tzv. PASIVNÍM DOMĚ** ekologického Centra Veronica, v 10 komfortních pokojích s vlastním sociálním zařízením. Centrum získalo jako jediné na Moravě prestižní certifikát „**poskytovatel ekologicky šetrných služeb**“.

CENA Dospělí 2100 Kč, děti 1750 Kč, děti do 3 let bez nároku na lůžko, stravu a program 500 Kč. V ceně je zahrnuto ubytování, celodenní stravování (možno dohodnout i polopenzi), lektorné a materiál pro dopolední program.

Přihlášky přijímá a bližší informace poskytne:

Hana Machů, 572 630 670, 739 569 264, hana.machu@veronica.cz

www.hostetin.veronica.cz

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ VE VĚTRNÝCH ELEKTRÁRNÁCH

sobota 21. června 2008 od 9:00 - 16:00

„Den otevřených dveří ve větrných elektrárnách“ organizuje Česká společnost pro větrnou energii (profesní a zájmová organizace sdružující sympatizanty a propagátory větrné energetiky) v souvislosti s Evropským dnem větru (15. 6. 2008). Akce pro širokou i odbornou veřejnost se uskuteční v 10 lokalitách po celé České republice. Zájemci si budou moci prohlédnout provoz větrných elektráren, nejmodernější techniku a budou moci diskutovat s odborníky na téma větrné energetiky. Podrobnosti zde: <http://www.csve.cz>.

Ekologická poradna sdružení Calla – poradenství pro Vás

Mimo běžná témata ekologické poradny u nás můžete hledat pomoc v oblastech, na které se specializujeme:

Účast veřejnosti na rozhodování - metodická i právní pomoc občanům, obcím a občanským aktivitám při rozhodování o stavbách a činnostech ovlivňujících životní prostředí, zapojování veřejnosti do procesů posuzování vlivů staveb na životní prostředí, využívání zákonů o poskytování informací, zakládání občanských sdružení, organizování občanských aktivit, zprostředkování posudků. *Za tuto oblast poradny odpovídá Pavla Matějková, dosažitelná na telefonu 387 311 381, e-mail: pavla.matejkova@calla.cz.*

Ochrana přírody a krajiny - odborná pomoc v oblasti biologie a ochrany přírody, chráněná území a péče o ně, územní a druhová ochrana přírody (se zaměřením na entomologii a botaniku), ekopedagogické využití chráněných území. *Za tuto oblast poradenství je zodpovědný Jiří Řehounek, volejte ho na telefon 387 311 381 nebo pište na e-mail: rehounekj@seznam.cz.*

Obnova těžbou narušených území - přirozená obnova těžbou narušených území (především ve šterkopískovnách), poradenství při tvorbě rekultivačních plánů využívajících přirozenou obnovu, využití těžbou narušených území v druhové ochraně a ekologické výchově a ekologie obnovy (restoration ecology). *V této oblasti Vám poradí Jiří Řehounek, kterého najdete na telefonu: 387 311 381, ale spíše na e-mailu: rehounekj@seznam.cz.*

Trvale udržitelná energetika - poradenství občanům, obcím i občanským sdružením v oboru obnovitelných zdrojů energie, jejich možnostech, dostupnosti, podporách pro realizaci, legislativě apod. Právní a všestranná informační pomoc obcím, u nichž by mohlo být vybudováno konečné úložiště vysoce radioaktivních odpadů, archiv informací k jaderné energetice. *Pro odpovědi z oblasti energetiky se obraťte na Edvarda Sequense na telefon: 387 310 166, e-mail: edvard.sequens@calla.cz.*

Alternativy pro zemědělství - informace o pěstování technických plodin v zemědělství a jejich dalším využití. Konzultace pro zemědělské podniky v oblasti energetické soběstačnosti: pěstování energetické biomasy, využití biopaliv. Archiv videí, fotografií, publikací a informačních materiálů o pěstování, zpracování a využití konopí setého. *Poradnu v oblasti zemědělství u nás vede Hana Gabrielová, kterou kontaktujte pomocí telefonu: 387 310 166 nebo e-mailu: hana.gabrielova@calla.cz.*

Poradenské hodiny pro veřejnost v kanceláři sdružení - Fráni Šrámka 35, České Budějovice:

Pondělí - 10 až 13 hodin (především energetika)

Středa - 14 až 17 hodin (především alternativy pro zemědělství a všeobecné poradenství)

Čtvrtek - 14 až 17 hodin (především ochrana přírody a krajiny a ekologická obnova po těžbě surovin)

Osobní návštěva mimo poradenské hodiny je možná po předchozí domluvě. Využijte poradenství pomocí e-mailu: poradna@calla.cz. Písemné spojení: Calla, P.O. BOX 223, 370 04 České Budějovice.

Zpravodaj Ďáblík vydává:



Calla - Sdružení pro záchranu prostředí

Naše adresa: P. O. BOX 223 370 04 České Budějovice

Sídlo: Fráni Šrámka 35, České Budějovice

Telefon a fax: 387 310 166

Telefon: 387 311 381

E-mail: calla@calla.cz

Internet: <http://www.calla.cz/>

Naše konto: 3202800 – 544 / 0600 GE Money Bank, pob. České Budějovice

IČO: 62536761

Starší čísla občasníku Ďáblík najdete na stránkách sdružení Calla.

Uzávěrka dalšího čísla je 30. června 2008.

►► Nechcete-li dostávat tento zpravodaj, napište nám a my Vás okamžitě vyřadíme z adresáře. ◀◀

►► Chcete-li se přihlásit k jeho pravidelnému odběru, pište na calla@calla.cz ◀◀

Vydávání zpravodaje Ďáblík je podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska v rámci Finančního mechanismu EHP a Norského finančního mechanismu prostřednictvím Nadace rozvoje občanské společnosti.

